

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/37/2015
Identifikačné číslo spisu:	4111010160
Dátum vydania rozhodnutia:	08.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:4111010160.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ľibora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému F. U. pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. ako dokonaný a v odseku 4 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, d/, f/, i/ a § 140 písm. b/ Tr. zák., o dovolaní obvineného F. U. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. septembra 2014, sp. zn. 1 To 13/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného F. U. sa odmieta.

Odôvodnenie

I.

Konanie predchádzajúce dovolaniu

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 3. júla 2013, sp. zn. 2 T 16/2011 bol obvinený F. U. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/, v odseku 3 písm. a/ Tr. zák. ako dokonaný a v odseku 4 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, d/, f/, i/ a § 140 písm. b/ Tr. zák. sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po tom ako F. U. pre predchádzajúci konflikt s poškodeným na presne nezistenom mieste v okrese Topoľčany v priebehu mesiaca máj roku 2008 navrhol a následne naplánoval spolu s H. Q., I. H., ktorého trestná vec vedená na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 2T/16/2011 bola vylúčená na samostatné konanie, T. H. a F. Q. únos poškodeného R. Y., ktorého mal F. U. pôvodne v úmysle usmrtiť, zavolali M. Y. a T. T., ktorí striedavo v čase od 08.00 hod. do 10.00 hod. v dňoch 4. júna 2008 až 6. júna 2008 pozorovali dom R. Y. na ulici R. č. XXXX/XX v Topoľčanoch a dňa 6. júna 2008 okolo 8.00 hod. telefonicky nahlásili jeho odchod z miesta bydliska I. H., H. Q., Y. H. a F. Q., ktorí čakali pripravení v osobnom motorovom vozidle Škoda Octavia Combi EČ: T. na ceste medzi Topoľčanmi a Partizánskym, pričom I. H. a Y. H. boli oblečení v uniformách dopravnej polície a H. Q. a

F. Q. ozbrojený dvoma samopalmi v odevných doplnkoch policajnej zásahovej jednotky s označením POLÍCIA, ktoré oblečenie zabezpečil T. H., následne po uvedenom telefonáte všetci štyria nasadli do spomínaného osobného motorového vozidla a v čase od 8.15 hod. do 8.30 hod. na štátnej ceste číslo K. v obci Horné Chlebany. I. H. a Y. H. zastavili za účelom fingovanej policajnej kontroly vozidlo zn. Mercedes Benz ML, EČ: M., ktoré viedol poškodený R. Y., toho pod zámienkou vykonania kontroly prinútili vystúpiť z vozidla a následne ho F. Q. a H. Q. znehybnili, spúťali, dali mu na hlavu vrece, naložili do auta a všetci štyria R. Y. odviezli motorovým vozidlom zn. Škoda Octavia Combi, EČ: T., ktorej robil doprovod T. H. na aute Škoda Fabia, nezisteného EČ na chatu v rekreačnej oblasti Duchonka, kde pod hrozbou jeho zabitia ho prinútili telefonicky sa skontaktovať s družkou V. F. s tým, aby k mestu Trenčín priniesla z ich domu všetky peniaze, následne ešte v uvedený deň v čase medzi 12.00 až 13.00 hod. od nej na základe telefonických pokynov, prevzali na parkovisku pred OD Billa v Bánovciach nad Bebravou sumu cca 3.000.000,- Sk (99.581,75 €) sčasti v slovenských korunách a sčasti v eurách, kde jej bolo na mieste oznámené, že žiadajú zaplatiť ďalších 5.000.000,- Sk (165.969,59 €) s tým, že podľa ďalších telefonických inštrukcií mala uvedenú sumu doniesť vo večerných hodinách do mesta Handlová, kde si však vzhľadom na monitorovanie priestoru políciou už požadované peniaze nikto neprevzal. F. U. spolu s F. Q. spútaného poškodeného R. Y. následne previezli na vozidle zn. Škoda Octavia EČ: T. na chatu rodičov T. T. a R. T. v katastrálnom území obce Q. U., kam sa následne dostavil T. T., ktorý poškodeného R. Y. za sľubovanú finančnú odmenu vo výške 30.000,- Sk (995,84 €) strážil a v ranných hodinách dňa 7. júna 2008 ho F. U. spolu s R. T. zaviedli k už vykopanému hrobu v príľahlom horskom teréne, ktorý vopred F. U. pripravil pre R. Y., kde nakoniec F. U. od naplánovaného usmrtenia poškodeného upustil, tento bol naďalej spútaný a striedavo bratmi R. a T. T. strážený na ďalšej chate s názvom „G.“ vo vlastníctve Y. Y. až do doobedňajších hodín dňa 11. júna 2008, kedy bol poškodený R. Y. prepustený F. U. na slobodu.

Za to mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 22 (dvadsaťdva) rokov a na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky, počas ktorého bol povinný plniť povinnosti uvedené v § 77 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Trestného zákona.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený F. U. odvolanie, v ktorom okrem iného namietal aj zmeny v zložení senátu prvostupňového súdu počas konania.

Krajský súd v Nitre uznesením z 23. septembra 2014, sp. zn. 1 To 13/2014 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného F. U. zamietol ako nedôvodné.

II.

D o v o l a n i e

a vyjadrenie k nemu

Proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 23. septembra 2014, sp. zn. 1 To 13/2014 podal obvinený F. U. prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Gerega dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. b/, c/, e/, g/ a i/ Trestného poriadku, ktoré odôvodnil tým, že:

písm. b/: o predbežnom prejednaní obžaloby na Okresnom súde v Nitre 23. marca 2011 a 29. apríla 2011 rozhodoval senát v inom zložení než senát na hlavnom pojednávaní, ktorý aj vyniesol rozsudok, písm. c/: zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu nerešpektovaním žiadosti obvineného o výsluch v prípravnom konaní, zákonných námietok obvineného čo do zákonného zloženia senátu a právneho posúdenia jeho skutku,

písm. e/: vo veci rozhodli nezákonní sudcovia,

písm. g/: rozhodnutie bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, nakoľko tieto nevykonali senát v zákonom zložení,

a písm. i/: rozhodnutie bolo založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, tak ako to bolo uvedené už v odvolaní.

Obvinený F. U. pritom namietal predovšetkým to, že skutok nespáchal, nemal na ňom účasť, poukazoval na vykonané dôkazy, spôsob ich zadováženia, vykonania a hodnotenia prvostupňovým súdom, ktoré najmä namietal.

Zdôrazňoval, že poškodený R. Y. s jeho konaním, označeným ako protiprávne, súhlasil a súhlas poškodeného je okolnosťou vylučujúcou protiprávnosť činu. Nesprávnosť právneho posúdenia videl aj v neuznaní žiadnej poľahčujúcej okolnosti pri ukladaní trestu. Vo vlastnoručne napísanom dovolaní potom námietky podrobne rozviedol. Namietal v ňom i nezákonnosť v zložení odvolacieho senátu.

Obvinený F. U. z uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie zrušil podľa § 386 ods. 2 Tr. por. a vec vrátil odvolaciemu súdu a podľa § 388 ods. 2 Tr. por. mu prikázal, aby vec prerokoval a rozhodol v potrebnom rozsahu v inom zložení senátu tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zruší prvostupňový rozsudok a vec vráti okresnému súdu na nové dokazovanie, zruší obžalobu a prepustí ho z väzby.

Krajský prokurátor v Nitre sa k dovolaniu vyjadril takto:

Obvinený F. U. poukázal na nezákonné zloženie senátu Okresného súdu Nitra a teda existenciu dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, ktorý sa však vzťahuje na konanie zaujatého sudcu alebo prísediaceho vo veci, čo ale odsúdený bližšie neozrejmil.

Pokiaľ ide o ďalšie argumenty obvineného F. U., tieto sa v podstate sústreďujú na subjektívne hodnotenie vykonaných dôkazov v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, keď podľa neho mu nezákonne nebolo umožnené opakovať výpoveď pred vyšetrovateľom, pričom súd sa následne nevysporiadal s okolnosťou, že skutok bol spáchaný so súhlasom poškodeného a teda sa nejedná o trestný čin. Tiež mu neboli priznané žiadne poľahčujúce okolnosti pri ukladaní trestu, na čo poukazoval už v odvolacom konaní.

S poukazom na priebeh vyšetrovania a konania na súde za spáchanie obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 4 Trestného zákona, sa s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 8 Trestného zákona eventuálne zníženie hornej hranice pri prevažovaní poľahčujúcich okolností ani nepoužije.

Pretože prokurátor nezistil ani iné nedostatky spočívajúce v nesprávnom zistenom skutkovom stave, či závažnom porušení ustanovení na zabezpečenie objasnenia veci spôsobom predpokladaným v § 371 ods. 3 Trestného poriadku, s poukazom na vyššie uvedené navrhol, aby dovolací súd podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku pre nezistenie dôvodov dovolanie odsúdeného F. U. zamietol.

Odsúdený R. T. sa s dovolaním obvineného F. U. stotožnil.

III.

Konanie pred dovolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal predložený spisový materiál i dovolanie obvineného F. U. a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), po rozhodnutí o riadnom opravnom prostriedku (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a v lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Zároveň dospel k záveru, že dovolaniu nie je možné zo žiadnych v ňom uvedených dôvodov vyhovieť a preto postupoval konaním na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmaním predloženého spisu Okresného súdu v Nitre sp. zn. 2 T 16/2011 zistil, že o predbežnom prerokovaní obžaloby v dňoch 23. marca 2011 a 29. apríla 2011 rozhodoval senát tohto súdu v zložení predsedníčka JUDr. Mária Ondrejová a prísediaci Anna Mikušová a Viera Zaujecová. Prísediaca Ing. Klaudia Hunková bola náhradnou sudkyňou. V tomto zložení, po podaní obžaloby 25. februára 2011 rozhodoval i senát o ponechaní vo väzbe obvineného F. U.. Na hlavnom pojednávaní od 25. mája 2011 do 3. júla 2013 však už konal senát v zložení predsedníčka JUDr. Mária Ondrejová a prísediaci Anna Mikušová a Viera Zaujecová. Prísediaci Mikuláš Macák, ktorý nahradil prísediacu Ing. Klaudiu Hunkovú, ktorá sa medzičasom, pre odchod do zahraničia, vzdala funkcie prísediacej, bol náhradným sudcom. Zo spôsobu zapísania týchto mien do zápisnice o hlavnom pojednávaní síce vyvstáva pochybnosť, ktorý z prísediacich bol riadnym a ktorý náhradným sudcom tak, aby nevznikli ani najmenšie pochybnosti o zákonnosti sudcu pri rozhodovaní, avšak z vyjadrenia predsedníčky senátu JUDr. Márie Ondrejovej z 25. septembra 2015 vyplynulo, že ako riadne prísediace konali od predbežného prejednávania obžaloby až do meritórneho rozhodnutia len Viera Zaujecová a Anna Mikušová a nedošlo k potrebe realizácie postupu uvedeného v § 246 ods. 2 Tr. por. - nahradenie riadneho člena senátu náhradným prísediacom.

Z tohto dôvodu dovolací súd nezistil porušenie článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva zásada, podľa ktorej nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Pokiaľ obvinený F. U. namietal porušenie práva na obhajobu, nerešpektovaním jeho žiadosti i opakovanie výsluchu v prípravnom konaní, takýto nedostatok nemohol mať za následok závažné porušenie práva na obhajobu, pretože obvinený sa mal právo vyjadriť a vypovedať na hlavnom pojednávaní. Toto právo využil a vypovedal. Výpovede obvineného z prípravného konania boli na hlavnom pojednávaní prečítané, pretože obvinený F. U. najprv využil svoje právo a odoprel vypovedať, neskôr, po výsluchu všetkých obžalovaných a svedkov požiadal, aby mohol vypovedať. Vzhľadom na to, že prípravné konanie je len podkladom pre podanie obžaloby a konanie pred súdom, ktorý jediný je oprávnený rozhodnúť o vine, či nevine obžalovaného, i v prípade, ak by obvinený nebol v prípravnom konaní vôbec vypočutý, pretože by napríklad využil právo odoprieť vypovedať a neskôr by žiadal o výsluch, ku ktorému by však pre podanie obžaloby došlo až na hlavnom pojednávaní, nebolo by takéto pochybenie zásadným porušením práva na obhajobu, pretože výpoveďou na hlavnom pojednávaní by bolo v celosti uplatnené právo obvineného na vyjadrenie sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu a k dôkazom o nich.

Pokiaľ ide o právne posúdenie skutku, tak ako to uviedol už senát okresného súdu v odsudzujúcom rozsudku, bolo preukázané, že obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/, v odseku 3 písm. a/ Tr. zák. ako dokonaný a v odseku 4 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, d/, f/, i/ a § 140 písm. b/ Tr. zák. sa dopustila skupina páchatel'ov v zložení F. U., H. Q., T. H., F. Q., Y. H., T. T., R. T. a M. Y..

Už okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku výstižne uviedol, pokiaľ ide o znaky organizovanej skupiny, následkov činu i fingovaného únosu nasledujúce:

Výpovede obžalovaných (U., T.. T.) na hlavnom pojednávaní zdôrazňujúce verziu fiktívneho únosu súd vyhodnotil ako výpovede účelové, účinené v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, bagatelizovať a spochybňovať zistené fakty. Obrana obžalovaných, že skutok bol zinscenovaný ako fingovaný únos zo strany poškodeného R.. Y. kvôli jeho neochote vyplatiť svojich partnerov sa nepreukázala, naopak výpoveďami svedkov, obžalovaných, listinnými dôkazmi, znaleckými posudkami, pripojenými spismi bolo preukázané, že skutok vydieračského únosu poškodeného R. Y. sa stal, je trestným činom, lebo boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu po stránke subjektívnej a objektívnej a že skutok spáchali obžalovaní U., Q., Q., H., R. T., T.. T., H., Y. ako členovia organizovanej skupiny. Súd v tejto súvislosti vylúčil možnosť, že by niektorí z obžalovaných alebo svedkov, ktorí prispeli k usvedčeniu páchatel'ov, mali osobný alebo spoločný záujem na falošnom obvinení niektorého z obžalovaných, pretože takýto motív konania zo strany spoluobžalovaných, poškodených ani svedkov nebol v konaní žiadnym spôsobom preukázaný. Súd v priebehu dokazovania nezaznamenal také rozpory,

ktoré by boli spôsobilé vyvolať dôvodné pochybnosti o skutkových zisteniach, prípadne o páchateloch. Rozpory, ktoré vznikli pri výpovediach svedkov, súd odstraňoval prečítaním ich výpovedí z prípravného konania. Namietané rozpory svedkovia a obžalovaní vysvetlili odstupom času a potvrdili prevažne svoje výpovede z prípravného konania. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti, že dokazovanie minulých skutkových okolností vrátane ich popisu je limitované u jednotlivca jeho biologickými, psychologickými a sociálnymi danosťami. Pri hodnotení jednotlivých výpovedí a dôkazov je tak treba zohľadniť fakt, že stopercentné dokázanie nejakej skutočnosti nie je prakticky možné, podobne ako nie je možné ľudskými zmyslami zachytiť objektívnu realitu.

Skutkové okolnosti prípadu, ako boli zistené dokazovaním, jednoznačne svedčali tomu, že obžalovaní spáchali prejednávany trestný čin vydieračského únosu ako organizovaná skupina s poukazom na ustanovenie § 138 písm. i/ Trestného zákona. Obžalovaný U. vystupoval ako iniciátor myšlienky únosu dobre znalý osobných a majetkových pomerov poškodeného Y., ktorý tejto myšlienke naklonil H. Q. a spoločne presvedčili na jej uskutočnenie obžalovaných F. Q. a K. Q., ktorí z hľadiska postavenia v skupine zastávali vyššie organizačné pozície a tvorili mozog skupiny. Obžalovaní H. Q. a P. H. zabezpečovali prevažne technické a organizačné činnosti vrátane výkonu pridelených úloh. V rámci tohto členenia boli do spoločného rozhodovania o taktike a postupoch konania skupiny prizývaní obžalovaní U., Q., Q., Q. a H., ktorí únos spolu naplánovali, organizačne, materiálne a personálne zabezpečili. Obžalovaného H. vzhľadom na jeho postavenie a zverené úlohy bolo možné označiť ako výkonný článok skupiny bez vyššieho stupňa autority a obžalovaných T. T., M. Y. a R.. T. ako najnižší stupeň skupiny poverený výkonom pomocných prác sledovania, upratovania a stráženia. Každý z obžalovaných mal svoje postavenie v skupine a to bolo aj charakterizované zverenou úlohou alebo vykonávanou činnosťou. Už z tohto popisu konania obžalovaných je zrejmé, že medzi obžalovanými došlo k delbe úloh a konali koordinovaným spôsobom s cieľom spáchať trestný čin. Spôsob konania obžalovaných zodpovedá charakteristike organizovanej skupiny uvedenej v § 129 odsek 2 Trestného zákona, ktorej znaky sú uvedené v tomto ustanovení. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že sa jedná o spolčenie viac ako 3 osôb s trestno-právnou zodpovednosťou, jej činnosť je charakteristická určitým rozdelením úloh medzi jednotlivých členov a prejavuje sa určitou plánovitosťou (predstava o spáchaní trestného činu, dodržiavanie plánu) a koordinovanosťou (zosúladenie a harmonizácia členov pri jednotlivých činnostiach), ktorá spáchanie činu uľahčuje a zvyšuje pravdepodobnosť dosiahnutia cieľa a úspešného spáchania trestného činu. Delba úloh v skupine znamená, že členovia skupiny majú minimálne vo všeobecných črtách určené, akú úlohu majú zohrať pri príprave, pri páchaní trestného činu a po spáchaní trestného činu. U organizovanej skupiny sa nevyžaduje sústavnosť ani vnútorná organizačná štruktúra založená na vzťahoch podriadenosti a nadriadenosti a nemusí mať trvalejší charakter. V prípade posúdenia konania obžalovaných ako organizovanej skupiny sa nevyžaduje ani formálne a výslovné prijatie za člena skupiny, postačuje konkludentné konanie, jeho faktické včlenenie sa a aktívne zabezpečenie jednej z činností skupiny. Prvky svedčiace konaniu obžalovaných ako organizovanej skupiny (plánovitosť a koordinovanosť) je možné logicky usudzovať aj zo samotného skutkového deja a nie je potrebné, aby takému konaniu predchádzala výslovná dohoda, postačuje rámcová predstava o spoločnom spáchaní trestného činu, resp. účasti na ňom; dohoda sa nemusí vzťahovať ani na všetky konkrétne okolnosti vykonania činu. Prejav vôle participovať na spolčení môže byť výslovný alebo konkludentný. Časový úsek, kedy musí spolčenie trvať, nie je určený, môže ísť aj o krátku dobu a nemusí dôjsť ani k dokonaniu trestného činu, postačuje, ak sa dostane do štádia prípravy alebo pokusu. Takéto konanie organizovanou skupinou je považované za závažnejší spôsob konania a zvyšuje nebezpečenosť takéhoto konania pre spoločnosť.

Z vyššie uvedeného mal súd za jednoznačne preukázané, že obžalovaní ako členovia organizovanej skupiny naplnili všetky zákonné znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu, sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu, preto ich súd uznal za vinných zo spáchania skutku podľa obžaloby s úpravou skutkovej vety zodpovedajúcej vylúčeniu obžalovaného K. Q. na samostatné konanie a úpravou právnej kvalifikácie vo vzťahu k spôsobenému následku. Obžalovaní získaním majetkového prospechu (sumy výkupného) vyššieho ako 26 660 eur dokonali trestný čin vydieračského únosu podľa § 186 ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a konaním bezprostredne smerujúcim k dokonaniu trestného činu sa pokúsili získať majetkový prospech veľkého rozsahu podľa odseku 4 písm. a/

citovaného ustanovenia Trestného zákona, ale k dokonaniu trestného činu nedošlo (§ 14 ods. 1 Trestného zákona). Získanie konkrétneho majetkového prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom je kvalifikačným znakom, ktorý konanie páchatel'ov subsumuje pod jednotlivé skutkové podstaty trestného činu. Majetkový prospech objektívne vyjadriteľný všeobecným ekvivalentom, t. j. peniazmi, je súčasťou pojmu škoda v Trestnom zákone. Výška majetkového prospechu a jeho rozsah zodpovedajúci príslušnej právnej kvalifikácii v odseku 3 a odseku 4 ustanovenia § 186 Trestného zákona preto vyplýva z ustanovenia § 125 Trestného zákona.

Z hľadiska konania obžalovaných dospel súd k záveru, že obžalovaní sa svojim protiprávnym konaním dopustili trestného činu vysokej závažnosti (so zbraňou, násilím, l'sťou a organizovanou skupinou) a konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, lebo chceli spôsobom uvedeným v zákone porušiť záujem chránený zákonom a tento úmysel je zrejmý z ich aktívneho konania pri spáchaní skutku. Motívom konania obžalovaných bolo získanie majetkového prospechu a u F. U. aj osobitný motív pomsta poškodenému.

Z týchto dôvodov skutok, tak ako je formulovaný v odsudzujúcom rozsudku, zodpovedá tamtiež uvedenej právnej kvalifikácii podľa § podľa § 186 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. d/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. ako dokonaný a v ods. 4 písm. a/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/, d/, f/, i/ a § 140 písm. b/ Tr. zák.

Ako už bolo uvedené, senát súdu prvého stupňa ani odvolacieho súdu nekonal v nezákonnom zložení. Námietky zaujatosti a podané trestné oznámenie nespôsobilo vylúčenie týchto sudcov krajského súdu z konania v prerokúvanej veci, ani ich nespôsobilosť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky taktiež nezistil nezákonnosť pri vykonávaní dôkazov. Tieto boli vykonané podľa ustanovení Trestného poriadku o dokazovaní. Skutočnosť, že okresný súd niektoré dôkazy odmietol vykonať, resp. ich z iných dôvodov nevykonal (napr. neboli známe identifikačné údaje osôb, ktoré mali byť vypočuté), neodôvodňuje tvrdenie, že dokazovanie, resp. jednotlivé dôkazy boli vykonané nezákonným spôsobom, pretože okresný súd vykonal dôkazy potrebné na rozhodnutie o vine i treste i ochrannom opatrení. Dovolací súd podobne ako prokurátor vo vyjadrení k dovolaniu obvineného F. U. konštatuje, že podľa § 38 ods. 8, veta druhá Tr. zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie. Vzhľadom na to i v prípade zistenia poľahčujúcich okolností nie je možné znížiť zákonnú trestnú sadzbu. Obvinenému F. U. však okresný súd žiadnu poľahčujúcu okolnosť nepriznal a týmto skutkovým zistením je dovolací súd viazaný a nie je podľa dôvetku § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. oprávnený ho skúmať ani meniť.

Z týchto dôvodov dovolací súd na neverejnom zasadnutí rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.